

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného **T. P.** pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom 18. apríla 2013 v Bratislave, prejednal odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného T. P. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 22/2011, z 28. októbra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaného T. P. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a j ú.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica na hlavnom pojednávaní konanom 28. októbra 2011 rozsudkom, sp. zn. BB-4T 22/2011, uznal obžalovaného T. P. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase o 09.48 hod. dňa 2. decembra 2009 v B., na ulici P., v budove N., sa vyhrážal poškodenému J. Z., nar. X., vulgárnym spôsobom: „počúvaj ma, ty jebávaš dvadsaťročné dievča, ty 40-ročný kokot, nehanbiš sa?“ pričom poškodený chcel následne z miesta odísť a vtedy sa ho spýtal „to je tvoja tá Yariska, čo vonku horí?“, opätovne oslovil poškodeného so slovami „ešte raz ju uvidím nešťastnú, ako s tebou pred pol rokom, tak uvidíš čo bude“ a potom jednou rukou siahol pod bundu a druhou rukou obtiahol zbraň, ktorú mal na opasku, čím u poškodeného vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Prvostupňový súd podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. VII/2 Gv 271/09, zo dňa 20. júna 2011 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase odo dňa 7. decembra 2009 do 17. decembra 2009 v B. na C. ulici č. X., v Ústave na výkon väzby, v cele č. X., si za účelom dosiahnutia zmeny zákonného sudcu v trestnom konaní vedenom proti jeho osobe a jeho následného prepustenia z väzby na slobodu objednal u J. B., nar. X., fyzickú likvidáciu sudkyne Okresného súdu Bratislava III, JUDr. I. H., ktorej rozhodnutím v konaní označenom Tp 34/09 zo dňa 4. decembra 2009 bol vzatý do výkonu väzby a tiež fyzickú likvidáciu J. Z., nar. X., ktorý v predmetnom trestnom konaní vystupuje v procesnom postavení svedka - poškodeného, ktorých likvidáciu mal zabezpečiť J. B. po jeho prepustení z väzby na slobodu a to v presne neurčený deň, po 15. decembri 2009, nezisteným spôsobom, na bližšie neustálenom mieste, pričom za fyzickú likvidáciu JUDr. I. H. a J. Z. prisľúbil T. P. J. B. finančnú odmenu v celkovej výške 30 000 € a motorové vozidlo zn. AUDI Q7, z toho zálohu vo výške 10 000 € mal dostať dňa 22. decembra 2009 od otca T. P. - O. P. a ďalšiu sumu 1 500 € ako náklady na zabezpečenie si prostriedkov určených na spáchanie tohto činu, mal dať J. B. kamarát T. P. Ing. A. K. a to na základe listu napísaného od T. P., lebo nebolo dokázané, že skutok sa stal.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica podali riadne, v zákonom stanovenej lehote odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaný.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal odvolanie proti výroku rozsudku v bode 2/ rozsudku, ktorým bol obžalovaný T. P.

oslobodený spod obžaloby zo skutku uvedeného vo výroku obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v plnom rozsahu sa pridrižiava svojej záverečnej reči z hlavného pojednávania, pričom poukázal predovšetkým na to, J. B. nebol nijako motivovaný, aby svojím oznámením na políciu akýmkoľvek spôsobom ublížil obžalovanému. Aj keby boli pochybnosti o tom, či sa poznali v minulosti, teda pred umiestnením na spoločnú celu vo výkone väzby, faktom zostáva, že hneď po prepustení z väzby prišiel na políciu a podal trestné oznámenie, doniesol lístok adresovaný A. K., vysvetlil jeho zmysel.

Práve vo vzťahu k uvedenému lístku uviedol, že obžalovaný verziu vo vzťahu k listu niekoľkokrát v priebehu trestného konania menil, či upravoval v tom smere, že sumu 1 500 € uvedenú na lístku, ktorú mal svedok A. K. dať svedkovi J. B. mala byť raz suma na Vianoce, inokedy obhajoba smerovala k tomu, že presne uvedenú sumu mal obžalovaný použiť ako peňažnú záruku na svoje prepustenie z väzby, čo však nemalo logiku, ako by mohol J. B. zaplatiť kauciu z peňazí, ktoré mu mal dať po prepustení svedok A. K., ak ešte stále bol vo výkone väzby a teoreticky uvedené peniaze mali slúžiť práve na zloženie peňažnej záruky (až po jej zložení predsa dochádza k prepusteniu) na prepustenie z väzby.

Svedok J. B. predložil telefónne čísla na otca obžalovaného, uviedol podrobnosti k sudkyňi JUDr. I. H. (evidentne informácie o tipovaní jej osoby, že v tom čase bola v zahraničí na dovolenke, kam chodievala), ako aj informácie k poškodenému Z.. Uviedol termín, kedy malo dôjsť ku návšteve otca obžalovaného v Ústave na výkon väzby Bratislava, ku ktorej nedošlo vzhľadom na prezradenie nasadenia ITP v uvedenom ústave vtedajším príslušníkom M. O., vtedajšej obhajkyňi obžalovaného JUDr. M., pričom M. O. bol za uvedené právoplatne odsúdený (rozsudok bol doložený do spisu na hlavnom pojednávaní).

Napriek tomu, že súd neuznal zvukové záznamy zo stretnutia kaplána Mgr. Ľ. K. so svedkom J. B. poukázal na výpoveď, tak svedka J. B., ako aj svedka Mgr. Ľ. K. z ich spoločného stretnutia, že Mgr. Ľ. K. odovzdal odkaz od obžalovaného pre J. B., aby nič nekonal, lebo vie, že robí s ÚBOK-om. Z uvedeného jasne vyplýva, že obžalovaný ustúpil od svojich aktivít až potom, ako sa dozvedel o spolupráci svedka J. B. s OČTK.

Na záver poukázal na osobu obžalovaného vo vzťahu k jeho motivácii ku skutku č. 2 obžaloby práve preto, že nezvládol svoju žiarlivosť, pod vplyvom alkoholu sa vystupňovala jeho agresivita a bol sa vyhrážať poškodenému Z., bývalému priateľovi jeho ex-priateľky, a práve za tento skutok bol vzatý do väzby sudkyňou JUDr. I. H. (skutok č. 1 obžaloby). Mal teda motiváciu pomstiť sa za svoje postavenie (vzatie do väzby), pričom z dokazovania vo vzťahu k jeho osobe (predchádzajúce odsúdenia) je zrejmé, že aj v minulosti konal impulzívne s istou dávkou nátlaku a násilia voči iným osobám.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zrušil výrok o oslobodení v rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 22/2011, zo dňa 28. novembra 2011 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa vyjadrili obhajcovia obžalovaného T. P., JUDr. V. J. a JUDr. J. U..

JUDr. V. J. v písomnom vyjadrení k odvolaniu rozoberá jednotlivé tvrdenia z odvolania prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a spochybňuje ich. K tvrdeniu prokurátora v odvolaní, že J. B. nebol nijako motivovaný, aby svojím oznámením na políciu akýmkoľvek spôsobom ublížil T. P., obžalovaný uviedol, že obhajoba od samého začiatku tvrdila, že B. klame. Na túto skutočnosť v konaní veľakrát upozorňovali a predkladali dôkazy. Napr. klamal, keď hovoril o počte návštev advokátov obžalovaného vo väznici. Podľa obžalovaného motívom konania J. B. bolo prospechárstvo. Rozoberá jednotlivé pochybenia, ktorých sa svedok J. B. dopustil v kauze S.. Poukazuje na to, že najskôr v kauze vystupoval ako svedok a neskôr ho obvinili z krivej výpovede a krivej prísahy a súd S. oslobodil. Spochybňuje tvrdenia svedka, odkedy sa poznal s T. P.. Vyvracia jeho tvrdenia o tom, že obžalovaný mal ako 13, resp. 14-ročný prevážať albáncom autá cez hranice. Dôkazom o tom, že B. klame, sú aj jeho zmeny vo výpovediach ohľadne sumy 1 500 €, ktorú mu mal dať svedok A. K.. Naproti viacerým zmenám vo výpovedi svedka J. B., obžalovaný vo vzťahu k listu v priebehu celého trestného konania výpoveď nikdy nemenil a neupravoval. Vyslovil názor, že J. B. začal plniť úlohy agenta Policajného zboru, najneskôr 18. decembra 2009, aj keď to bolo v rozpore so zákonom. Nemohlo byť motívom konania obžalovaného vo vzťahu k sudkyňi pomstiť sa za svoje postavenie, vzatie do väzby, lebo sa vzdal práva proti uzneseniu o vzatí

do väzby podať sťažnosť. Výpoveď J. B. hodnotí ako nedôveryhodnú, nepravdivú, nelogickú. Navrhol odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T 22/2011, z 28. novembra 2011 zamietnuť.

Obhajca JUDr. J. U. v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že v prípravnom konaní došlo k procesným pochybeniam a tým k porušeniu základných práv a slobôd obžalovaného. Vyslovil názor, že výpoveď J. B. z prípravného konania je nepoužiteľná v konaní pred súdom. Podľa obžalovaného, ak sa malo v konaní jednať o korupciu, nemohlo sa jednať o prípravu vraždy a opačne, pretože tieto dve možnosti sa navzájom vylučujú. V ďalšej časti odôvodnenia rozoberá jednotlivé dôkazy ohľadne toho, ako došlo zo strany J. B. k oznámeniu trestného činu, poukazuje na rozpory v jednotlivých úkonoch, ktoré s ním orgány činné v trestnom konaní vykonali, na porušenie zákona v súvislosti s poučením ako svedka a jeho ustanovením do funkcie agenta. Rozoberá, kto môže byť podľa zákona agentom, ako ho treba poučiť v súvislosti so zachovaním mlčanlivosti. Poukazuje na porušenie postupu vyšetrovateľa pri vykonávaní jednotlivých úkonov so svedkom v prípravnom konaní. V ďalšej časti vyjadrenia rozoberá výpovede J. B., prepisy časti zvukových záznamov zo stretnutia J. B. so svedkom K. poukazuje na rozpory v jeho výpovediach. Rozoberá jednotlivé znalecké posudky v rôznych trestných veciach, ohľadne vyšetrenia duševného stavu svedka poukazuje na zistené nedostatky a pochybenia. Rozoberá jednotlivé výpovede svedka v trestných veciach proti S., poukazuje na to, že v jednotlivých výpovediach klamal, hovoril o veciach, o ktorých vedel len z počutia (ako sa to neskôr preukázalo), ako by ich zažil a bol pri nich prítomný. Rozdeľuje klamstvo podľa motívov do dvoch skupín, tzv. úžitkové a škodlivé, tak isto vyhodnocuje vierohodnosť výpovede ako všeobecnú a špeciálnu.

Obhajca obžalovaného JUDr. V. J. v písomne odôvodnenom odvolaní navrhol skutok pod bodom 1/ postúpiť na prejednanie priestupku.

V bode 2/ odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietnuť.

Vyslovil názor, že v bode 1/ obžalovaný svojím konaním nenaplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, najmä po objektívnej stránke.

Po materiálnej stránke je závažnosť trestného činu nepatrná. Poukazuje na § 3 ods. 4 starého Trestného zákona. Výroky zo strany obžalovaného neboli spôsobilé u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu tak, ako to vyžaduje predmetná skutková podstata trestného činu.

V ďalšej časti odvolania rozoberá jednotlivé výroky obžalovaného uvedené v skutkovej vete a vyhodnocuje ich závažnosť. Popiera použitie zbrane, odvoláva sa na kamerový systém, z ktorého je zrejmé, že rozhadzoval rukami, ľavú ruku mal od tela, nemohol použiť preto zbraň. Navrhol v odvolacom konaní prehrať kamerový záznam.

V ďalšej časti rozoberá, kedy páchatel' svojim konaním naplní znaky vyhrážania a poukazuje na rozpory vo výpovedi svedka Z. ohľadne toho, ako sa správal obžalovaný v súvislosti s pohybom rúk a zbrane. Rozoberá výpovede z 2. decembra 2009, 3. decembra 2009, 21. októbra 2009. Súd porušil jeho právo na obhajobu, keď nevykonal dôkazy, ktoré on navrhol a tým nezistil správne skutkový stav.

Obhajca JUDr. J. U. v písomne podanom odvolaní vytkol prvostupňovému súdu v prvom rade hmotnoprávne pochybenia. Poukázal na to, kedy sa páchatel' môže dopustiť vyhrážania a skonštatoval, že súčasťou vyhrážania je niekedy aj použitie násilia fyzického alebo psychického alebo aspoň použitie hrozby takýmto násilím či už bezprostredne alebo v budúcnosti. Obžalovaný ale spôsobom, ktorý vyžaduje, aby bol naplnený znak vyhrážania v konaní, ktoré sa mu kladie za vinu takýmto spôsobom nekonal.

Obžalovaný nevie, ktoré slová súd vyhodnotil ako trestný čin vyhrážania.

Jedine slová, ktoré ešte mohli vzbudiť obavu u svedka sú slová, ešte raz ju uvidím nešťastnú, ako s tebou pred pol rokom, tak uvidíš, čo bude. V ďalšej časti sa zaoberá otázkou zbrane. Tvrdí, že obžalovaný popiera, že by mal zbraň. Zábery priemyselných kamier sú z 3 strán. Podrobne rozoberá každý záber. Rozoberá úvahy poškodeného ohľadne tvrdenia o zbrani. Poukazuje na snahy vyšetrovateľa objasniť, identifikovať zbraň, ktorú mal mať obžalovaný. Plynovú pištoľ K. vylúčil.

Hovorí, že o treste rozhodol súd arbitrárne. Neprihliadol na vzťah obžalovaného s poškodeným. Poukazuje na rozporné tvrdenia poškodeného, ktorý uviedol, že obžalovaný mal zbraň v oboch rukách, obtiahol ju, povedal mu slová, že keď uvidí K. nešťastnú,

tak uvidí, čo s ním bude. Mal od neho odskočiť (poškodený), ale zábery z kamerového systému ukazujú, že odišiel od poškodeného obžalovaný. Nebolo preukázané vyhrážanie, navrhuje konanie kvalifikovať ako priestupok. Namieta voči vyšetrovateľovi, že výsluch poškodeného bol bez obhajcu, hoci ho mal zvoleného.

Obžalovaný vyslovil názor, že skutok, z ktorého bol obvinený a následne uznaný vinným v bode 1/ rozsudku nie je trestným činom a to jednak z dôvodu, že nie sú podľa jeho názoru naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, najmä po objektívnej stránke jeho konania a slov, ktoré predniesol na adresu pána J. Z. a jednak z toho dôvodu, že po materiálnej stránke trestného činu jeho závažnosť je nepatrná.

Priznal sa k tomu, že z morálneho a etického hľadiska zvolil nezodpovedné správanie a použil na recepcii nevhodné slová voči pánovi J. Z., avšak sa domnieva z trestnoprávneho hľadiska, že nenaplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu spočívajúcu v mojom konaní vyhrážania sa a to vyrieknutím vyhrážky smrťou, alebo vyrieknutím vyhrážky ťažkou ujmom na zdraví alebo vyrieknutím vyhrážky akoukoľvek inou ťažkou ujmom tak, ako to má na mysli objektívna stránka základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. Po objektívnej stránke - zo strany poškodeného - má za to, že výroky, ktoré predniesol neboli objektívne spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu. V ďalšej časti odôvodnenia rozoberá jednotlivé výroky obžalovaného, ktoré sú uvedené v skutkovej vete rozsudku, výrok „počúvaj ma, ty jebávaš dvadsaťročnú dievča, ty 40-ročný kokot, nehanbíš sa?“, výrok že keď ju uvidí ešte raz takú nešťastnú, ako s tebou pred pol rokom, tak uvidíš čo bude“, výrok „to je tvoja tá Yariska, čo vonku horí?“.

K strelnej zbrani uviedol, že od začiatku konania tvrdí, že žiadnu strelnú zbraň nemal, a teda ani ju nevyťahoval a ani ju neobťahoval. Dôkazom najvyššej právnej sily vykonaným na hlavnom pojednávaní je prehratie kamerového záznamu z N., kde je stále vidieť ako rozhadzuje rukami, pričom ľavú ruku je mu vidieť stále bokom od tela až do jeho odchodu z recepcie a ani na sekundu nie pred telom. Tento dôkaz vyvracia tvrdenie poškodeného, že mal vytiahnuť zbraň a obtiahnuť ju nad opaskom, resp. na úrovni opaska.

Rovnako prehratím kamerového záznamu na hlavnom pojednávaní bolo vyvrátené tvrdenie poškodeného, že mal sa naľakať a odskočiť dozadu po obtiahnutí zbrane. Podľa kamerového záznamu stál bez pohnutia na svojom mieste po celý čas a po jeho odchode sa pohol z recepcie smerom do posilovne.

Navrhol, aby odvolací súd vykonal dôkaz prehratie kamerového záznamu za prítomnosti svedka J. Z., aby sa svedok vyjadril, kedy mal vytiahnuť zbraň spoza opaska a obtiahnuť ju pred sebou nad opaskom.

V ďalšej časti odvolania odcitoval niektoré časti výsluchov svedka Z. a uviedol, že v jeho výpovediach sú zásadné rozpory ohľadom vytiahnutia a obtiahnutia zbrane raz uvádza, že pravou rukou siahol pod bundu a ľavou obtiahol zbraň, ktorú zazrel pod bundou, druhýkrát uvádza, že počul zvuk kov na kov, zahliadol záver pištole a mal ju za opaskom, tretíkrát uvádza, že siahol pod bundu a vytiahol odtiaľ strelnú zbraň a druhou ju obtiahol, štvrtýkrát uvádza, že spoza opasku vytiahol pištoľ a obtiahol ju nad opaskom.

V druhej časti odvolania obžalovaný poukázal na procesnoprávne pochybenie spočívajúce v nesprávnom vyhodnotení dôkazov, pretože sa nevysporiadal s jednotlivými rozpormi vo výpovediach svedka Z. ohľadom vytiahnutia zbrane a obtiahnutia zbrane. Podľa obžalovaného došlo aj k porušeniu práva na obhajobu. Súčasťou práva na obhajobu je aj právo na dôkaz. Porušenie práva na obhajobu spočíva v tom, že súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným a tým nezistil skutkový stav veci v takom rozsahu, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti.

Navrhol, aby odvolací súd v časti 1/ rozsudku preskúmal postup a rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica a podľa § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a vo výroku o treste a vec postúpil s odkazom na ust. § 280 ods. 2 Tr. por. príslušnému orgánu na prejednanie priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. a/, písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších zmien a v časti 2/ rozsudku odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 319 Tr. por. proti výroku, ktorým ho oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného nie sú dôvodné.

Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky potrebné dôkazy a náležite zistil skutkový stav veci. Vykonal všetky dôkazy potrebné na rozhodnutie objasňujúce okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčili v jeho prospech. Vyhodnotil získané dôkazy zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, vyhodnotil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v súhrne. V odôvodnení rozsudku uviedol, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazoch. Vyrovnal sa s obhajobou obvineného, jeho obrannými tvrdeniami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu v tom, že vyjadrenia obžalovaného, ktoré sú uvedené v skutkovej vete rozsudku sú spôsobilé na to, aby u poškodeného mohli vzbudiť obavu a strach zo spôsobenia inej ťažkej ujmy. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, prečo v otázke, či obžalovaný pri stretnutí s poškodeným použil zbraň, uveril tvrdeniam poškodeného a vysporiadal sa s obrannými tvrdeniami obžalovaného, ktorý popieral, že by pri rozhovore s poškodeným mal pri sebe zbraň a obťahoval ju.

Obidvaja obhajcovia v odvolaniach zhodne uviedli, že obžalovaný svojím konaním nenaplnil zákonného znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania, a že nebola naplnená objektívna stránka v konaní obžalovaného. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s tvrdeniami v odvolaní, obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového rozhodnutia. Pri hodnotení dôkazov je veľmi dôležitá aj výpoveď svedkyne K., ktorú síce Špecializovaný trestný súd v odôvodnení uviedol, ale pri hodnotení dôkazov a vyhodnotení dôkazov v neprospech obžalovaného ju už nevyhodnotil. Je potrebné si uvedomiť, že pred spáchaním trestného činu obžalovaný navštívil K., bol pod vplyvom alkoholu, pýtal si telefónne číslo na poškodeného, už vtedy hovoril o horení nejakého auta. Svedkyňa ihneď volala poškodenému, oznámila mu, čo sa u nej udialo

a upozornila ho, že obžalovaný ide za ním. To znamená, že obžalovaný už od K. odchádzal pod vplyvom alkoholu nahnevaný na poškodeného a svoj zámer stretnúť sa s ním uskutočnil. Obžalovaný nepoprel, že výroky, ktoré sú uvedené v skutku povedal. Prvý výrok počul aj svedok B., ktorý ale použil iné slová na popis správania obžalovaného. Na naplnenie objektívnej stránky je rozhodujúce to, ako objektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Samotná vyhrážka musí byť mienená vážne, ale nielen z hľadiska jej naplnenia, ale aj z hľadiska úmyslu jej vyslovenia. Pri vyhrážke je irelevantné, či má byť jej obsah naplnený ihneď po jej vyslovení alebo až v budúcnosti, či už v určitej alebo neurčitej. „Výroky to je tvoja tá Yariska, čo vonku horí? a výrok ešte raz ju uvidím nešťastnú, ako s tebou pred pol rokom, tak uvidíš čo bude.“ Vyhrážka musí byť prednesená takým spôsobom a za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia. Keď obžalovaný použil slová „to je tvoja tá Yariska, čo vonku horí?“ išlo o vyhrážku, ktorá bola povedaná takým spôsobom, že podmienka uvedená v predchádzajúcej časti odôvodnenia bola naplnená okamžite. V tomto smere sa poškodený jasne vyjadril, že z konania obžalovaného mal strach. Obával sa, že by ho obžalovaný mohol zastreliť alebo inak mu ublížiť. Skutočnosti uvádzané poškodeným, že mal z konania obžalovaného strach potvrdil aj svedok L.. V stave, akým obžalovaný prišiel za poškodeným, spôsob, akým sa k nemu správal, uskutočnenie jeho zámeru, ako sa bude voči nemu správať, o ktorom hovoril už v byte K., slová, ktoré použil voči poškodenému a ktoré sú uvedené v skutkovej vete rozsudku, sú určite spôsobilé vyvolať u poškodeného pocit strachu. Za vyhrážanie inou ťažkou ujmou je možné považovať aj podpálenie auta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s odôvodnením prvostupňového súdu aj v tej časti, v ktorej Špecializovaný trestný súd vyhodnotil, že obžalovaný v konaní a pri rozhovore s poškodeným použil zbraň. Táto skutočnosť je preukázaná z výpovede poškodeného, ktorý uviedol, ako postupoval obžalovaný v časti konania, kde mala byť použitá zbraň. Uviedol, čo zistil pri prehratí kamerového systému a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nepovažoval za potrebné na verejnom zasadnutí vykonať dôkaz navrhovaný obžalovaným na prehratie záberu z kamerového systému. Pokiaľ ide o ust. § 138 písm. a/ Tr. zák. trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak sa použije zbraň na zastráňovanie. Nie je v danom prípade podstatné, či sa zbraň, ktorá bola použitá stotožnila alebo nestotožnila.

Najvyšší súd sa stotožňuje s tvrdením odvolateľa, že vo výpovedi svedka Z. sa vyskytli určité rozpory v opise, akým spôsobom registroval použitie zbrane zo strany poškodeného. Ale nešlo o také rozpory vo výpovedi svedka, ktoré by viedli k vylúčeniu konfliktu so zbraňou, resp. ku konštatovaniu, že obžalovaný zbraň v čase rozhovoru s poškodeným nemal pri sebe.

Najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením Špecializovaného trestného súdu, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a v odôvodnení rozhodnutia vysvetlil, v čom a akým spôsobom obžalovaný svojím konaním naplnil predmetné znaky skutkovej podstaty prečinu a preto nemôže ísť v konaní poškodeného o priestupok tak, ako to v odvolaní žiada kvalifikovať obžalovaný.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní trestu obžalovanému. Výrok o uloženom treste je správny a v súlade so zásadami pre ukládanie trestov. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku poukázal na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného na tú skutočnosť, že už dvakrát bol odsúdený pre násilnú trestnú činnosť. Správne skonštatoval, že predtým uložené tresty s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody u obžalovaného nesplnili prevýchovný účel a preto je potrebné na jeho prevýchovu pôsobiť uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody. V súlade so zákonom vyhodnotil pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. a v súlade s ust. § 38 ods. 8 Tr. zák. správne vypočítal zvýšenú dolnú hranicu pri ukladaní trestu. Pri určení výmery trestu vyhodnotil všetky kritériá, ktoré vyžadujú jednotlivé ustanovenia Trestného zákona pri ukladaní trestu a uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov pri polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby zodpovedá úlohe trestu požadovaného Trestným zákonom a zahŕňa potrebnú represívnu zložku trestu.

V súlade s Trestným zákonom je aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, pretože obžalovaný nebol doteraz vo výkone trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, keď podľa § 285 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, č. VII/2 Gv 271/09, zo dňa 20. júna 2011 pre obzvlášť

závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Tr. zák. v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák.

Aj pri hodnotení dôkazov ohľadne oslobodzujúce rozsudku prvostupňový súd postupoval v súlade so základnými zásadami uvedenými v Trestnom poriadku pre hodnotenie dôkazov. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo i v súhrne s rovnakou starostlivosťou vyhodnocoval dôkazy svedčiace v prospech i neprospech obžalovaného. Najvyšší súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkazov právnou argumentáciou prvostupňového súdu, prečo vyhodnotil ako vierohodnejšiu výpoveď obžalovaného ako výpoveď svedka. Správne Špecializovaný trestný súd v odôvodnení rozsudku poukázal na to, že stoja proti sebe dva priame dôkazy ohľadne toho, či sa skutok stal tak, ako ho popísal B. alebo skutok sa nestal, čomu nasvedčuje aj právne posúdenie skutku a výrok oslobodzujúceho rozsudku.

Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku podrobne rozviedol výpovede obžalovaného, svedka B. a výpovede ďalších svedkov, ktorí boli vo veci vypočutí. Pri porovnaní výpovedí B., obžalovaného K. najvyšší súd konštatuje, že výpoveď obžalovaného viac korešponduje s výpoveďou svedka K. ako s výpoveďou obžalovaného B.. V súlade so zákonom je odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu ohľadne toho, prečo odmietol vykonanie dôkazov, ktoré boli zadovážené prostredníctvom ITP.

Najvyšší súd musel pri hodnotení dôkazov brať do úvahy to, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v odôvodnení odvolania poukazoval na rozpory, ktoré sa vyskytli vo výpovedi obžalovaného a na druhej strane obhajcovia vo svojich vyjadreniach tiež poukazovali na rozpory v jednotlivých výpovediach svedka B.. Aj v tomto prípade sa Najvyšší súd Slovenskej republiky stotožňuje s odôvodnením rozsudku Špecializovaného trestného súdu, že oveľa menej rozporov je vo výpovedi obžalovaného ako vo výpovediach svedka B.. Správne Špecializovaný trestný súd konštatuje, že výpoveď svedka B. nie je možné hodnotiť samostatne ako vierohodnú a na základe jeho výpovede nie je možné vyhodnotiť skutočnosti svedčiace v neprospech obžalovaného tak, že obžalovaný by bol tou osobou, ktorá si mala u tohto svedka objednať vraždu JUDr. H. a Z.. V neprospech svedka B. vyznievajú jeho tvrdenia ohľadne toho, kedy sa spoznal s obžalovaným a poukazovanie na to, že už vtedy mal obžalovaný údajne páchať protispoločenskú činnosť. Tieto tvrdenia svedka nemôžu byť pravdivé vzhľadom na jeho vek v období, kedy o ich spoznaní a vzťahoch tvrdí B.. V neprospech B. v súvislosti

s vierohodnosťou jeho výpovede je potrebné vyhodnotiť aj to, čo je v súvislosti s jeho osobou uvedené v znaleckom posudku znalca z odboru psychológie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s dôvodmi uvedenými v odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v tom smere, že by mal obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčovať list, ktorý napísal obžalovaný a ktorý mal svedok B. odovzdať A. K.. Dôvody uvádzané B., na čo mali slúžiť peniaze od K., nemajú žiadnu oporu vo vzťahu k iným dôkazom.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v písomnom odvolaní uviedol, že sa pridrižiava svojej záverečnej reči z hlavného pojednávania z 28. októbra 2011. V záverečnej reči prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky povedal, že skutok spočíva na podstatnom dôkaze výpovede svedka B. a trestnom oznámení, ktoré podal. V záverečnej reči zároveň konštatuje, že to čo sa udialo medzi týmito dvoma osobami (obžalovaný a svedok B.) stojí iba na ich výpovediach. V ďalšej časti rozoberá, čo mal B. dostať, keď by vykonal to, „o čo ho žiadal obžalovaný“ a čo oznámil na polícii. Zároveň konštatuje, že svedok upresňoval svoje výpovede a z časti ich zmenil, čo sa týka spôsobu odmeny. Priznáva, že polícia nezabezpečila ďalšie dôkazy v priebehu vyšetrovania, pretože z dôkazového materiálu vyplýva, že došlo k prezradeniu nasadenia ITP. V ďalšej časti prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vyvracia obranné tvrdenia obžalovaného a uvádza, že celá obrana obžalovaného je postavená na tom, že svedok B. je nedôveryhodná osoba, vymýšľa si, klame, že má bohatú kriminálnu minulosť, v inej trestnej kauze mal uvádzať nepravdivé údaje a meniť výpovede. Vo výpovedi uvádza také skutočnosti, ktoré mohol vedieť iba od obžalovaného P.. Preto prokurátor hodnotí výpoveď svedka ako pravdivú a uvádza ďalšie skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru potvrdzujú vierohodnosť svedka B..

Podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. príprava na zločin je konanie, ktoré spočíva v úmyselnom organizovaní zločinu, zadovážovaní alebo prispôsobovaní prostriedkov alebo nástrojov na jeho spáchanie, v spolčení, zhluknutí, návode, objednávaní alebo pomoci na taký zločin alebo v inom úmyselnom vytváraní podmienok na jeho spáchanie, ak nedošlo k pokusu ani dokonaniu zločinu.

Príprava je také úmyselné konanie, ktoré vytvára podmienky na uskutočnenie trestného činu. Príprava, pokus a dokonaný trestný čin predstavujú vývojové štádiá trestného činu. Príprava na zločin je prvým relevantným štádiom trestnej činnosti. Iba myšlienka alebo prejav úmyslu páchať trestný čin, ktoré predchádzajú príprave ešte nie sú trestným činom. Príprava vyvoláva len vzdialené nebezpečenstvo, že nastane následok, ktorý je znakom skutkovej podstaty trestného činu. Príprava nemá povahu konania, ktoré charakterizuje skutkovú podstatu trestného činu. Pri príprave na zločin ide o také vývinové štádium zločinu, ktoré predstavuje aktívne konanie páchatel'a navonok, ktorými sú čo aj len úvodné kroky ku spáchaniu nejakého trestného činu.

Pre prípravu sa vyžaduje konkrétna činnosť, pričom prejav (ústny, písomný) spáchať zločin nemožno považovať za konkrétne konanie, v takomto prípade nejde o prípravu. Príprava musí dospieť do určitého štádia vytvárania podmienok na spáchanie trestného činu. Je potrebné skúmať, do akého štádia dospela takzvaná príprava na závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona. Do akého vývinového štádia trestného činu dospelo horeuvedené konanie? Argumentácia prokurátora, že došlo k prezradeniu nasadenia ITP a preto polícia nemohla zabezpečiť ďalšie dôkazy v priebehu vyšetrovania, je na prospech obžalovanému.

Keď došlo k tomu, že niekto ju prekazil (či už tým, že prestal pokračovať v konaní, alebo sa prezradilo nasadenie ITP) je jedno, či k tomu došlo z viny toho, kto prípravu začal alebo k prerušeniu došlo z iných dôvodov, v tomto prípade prezradením pripravovaného úkonu.

Z konštatovaného vyplýva, že na základe dôkazov, ktoré predložila prokuratúra v konaní nie je možné konanie obžalovaného kvalifikovať ako závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/ Trestného zákona v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Trestného zákona.

Keby bol aj vyslovený opačný názor, že konanie obžalovaného naplnilo štádium prípravy žalovaného činu, je potrebné hodnotiť jednotlivé dôkazy, ako to urobil Špecializovaný trestný súd. Obžalovaný mal požiadať B. o zavraždenie dvoch osôb, mal mať za to podľa jeho tvrdení sľúbenú odmenu. Tieto skutočnosti vyplývajú z výpovede B.. Okrem

toho ako ďalší dôkaz proti obžalovanému existuje list adresovaný K., s požiadavkou o vyplatenie 1 500 € tomu, kto donesie list K.. Podľa B. raz malo ísť o tzv. zálohu, druhýkrát o zakúpenie prostriedkov potrebných na spáchanie trestného činu. Podľa obžalovaného išlo z jeho strany o finančnú pomoc pre svedka B., pretože bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, blížili sa Vianoce a požiadal o zapožičanie finančných prostriedkov. Horeuvedené skutočnosti oznámil B. na políciu a tým celá vec skončila.

Za takejto dôkaznej situácie nie je možné uznať obžalovaného vinným zo spáchania akéhokoľvek trestného činu v štádiu prípravy. Na jednej strane obžalovaný popiera spáchanie trestného činu. Na druhej strane ho usvedčuje výpoveď svedka B.. Okrem týchto dôkazov nebol orgánmi činnými v trestnom konaní predložený súdu taký dôkaz, na základe ktorého by mohol rozhodnúť o vine obžalovaného. Dôkazy súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo výroku, ktorým oslobodil obžalovaného T. P. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 285 písm. a/ Tr. por. je preto správny a v súlade so zákonom a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 18. apríla 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová